

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2012. január

XIX. évf. 1. szám

Ragyogó világosság!

(Máté 5,13-16)

A „Hegyi beszéd” Jézus igei szolgálatának alapvetése. Ma talán úgy mondanánk, hogy program, amelyet maga elé tűz a Megváltó. Ebben a programbeszédben benne van minden, ami az Isten és ember közötti viszony helyreállításához szükséges, de távolról sem nevezhető Isten Fia részéről diktátumnak. Ellenkezőleg, Jézus az, aki a teljesíthetetlen ószövetségi törvényt teljesen más megvilágításba helyezi. A Megváltó szavait megértve, már nem önmagunk jószágát bizonygatva és mások méltatlanságára mutogatva kell élnünk életünket. Ő feloldja a lélekőrítő stressz-helyzeteket és arra hív, hogy lelki erőnket ne tékozzuk tovább hiábavalóságokra. A keresztyén ember küldetése ugyanis az, hogy íz és világosság legyen. Minden nap ennek a krisztusi alapvetésnek kell megfelelnünk.

Bár a só és világosság hasonlata szokatlanak tűnhet, valójában nagyon is pontos a jézusi hasonlat. Abban a korban sem volt „ízesebb” a mindennapi ember élete, mint manapság. Miként korunkban, akkor is sokan gondolták úgy, hogy csak akkor válik élvezhetővé, örömtelivé, boldoggá az emberi élet, ha kiemelkedünk az átlagból, csak akkor lesznek képesek változtatni a borús kilátásokon, ha ahhoz megfelelő anyagiak és hatalom áll rendelkezésükre. A megszerzett anyagiak és az elért hatalom a legtöbb embert önzővé, sokszor a hatalom megszállottjává tette. Még a nagy Salamon is elbukik, s Isten ítéletével kell számolnia. Jézus a só hasonlatát azonban nem azért használja, hogy segítsen beolvadásunkat a szürke tömegbe, nem a beletörődés, a sorsunkba való belenyugvás megalkuvó lelkületét kínálja követőinek! A só ugyanis csak akkor ízetlenül meg, ha nem használják. A felhasznált só nem válhat ízetlenné, mert betöltötte küldetését, élvezhetővé teszi az ételt, esetleg tartósítja azt. A fanyar, kesernyés, aggodalmaskodó keresztyén ember igazából nem érti Krisztustól kapott küldetését, s egyre ízetlenebbé válik. Nagy veszély keresztyén küldetésünket a világtól való elfordulással, elvonulással azonosítani.

A világosság hasonlata nem különben lényegre törő. Megváltónk itt világosságról beszél és nem korunk megszokott, ú.n. irányított (fényszóró) fényéről. Nem fényhozóvá (Lucifer), hanem a mindenki számára világító léletté akar formálni. Korunkban a hírközlő eszközöknek „köszönhetően” nagyon megszokottá vált az irányított fények szerinti tájékozódás. Ez pedig azt jelenti, hogy csak azt látjuk, amire az irányított fény irányul, csak az vonzó, ami ebben a fényben

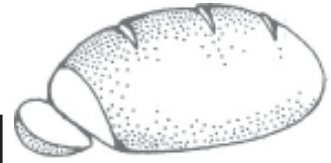
Tátra Lomnic evangélikus temploma

csillogónak látszik, csak az érték, amit a nagy manipulátorok értékékként láttatnak! Az ilyen kápráztató fény mellett nehezen észrevehető a szelid világosság értéke és ragyogása. Az ilyen kápráztató fények irányítói igyekeznek sötétségként feltüntetni a krisztusi világosságot, besározni a világító életeket, sőt teljesen kioltani azoknak fényét. Szinte hiábavaló küzdelemnek látszik ezekkel szembeállni. Jézus nem is kívánja tőlünk, hogy ezekkel pöröljünk. Ellenkezőleg, azt kéri tőlünk, hogy betöltve küldetésünket helytálljunk. Ez a helytállás az önzetlen jó cselekedetek által lesz nyilvánvaló. A jó cselekedetnek csak az számít, amit nem azért teszünk, hogy az emberek dicsérjenek minket, hanem azért, hogy dicsőítsék a mennyei Atyát!

Ezzel az igei látással indítjuk a 2012-es évben lapunk 19. évfolyamát. Dicsőítjük mennyei Atyánkat, hogy lapunk olvasóinak száma ismét gyarapodott. Dicsőítjük Őt mindazokért, akik örömmel számolnak be gyülekezetük, személyes életük hittapasztalatairól. Legyen áldott az Ő kegyelme, amely által ebben az évben is só és világosság lehetünk.

Csoma László

Nemcsak kenyérrrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 6. része

Mielőtt Jób válaszát megismernék, egy rövid „kitérőre” hívom a kedves Olvasót. Talán nem fölöslegesen...

Tehát; a véges és mérhető világ könynyebben érthető dolgai csak egy részét töltik ki emberi életünknek. Mert van egy másik része is a létnek. A mérhetetlen, a végtelen. Különösen az utóbbit régen emlegetjük, használjuk a matematika, a geometria tudományában. De a csillagászat, az űrkutatás fejlődése révén ma is sokszor használt szavunk. A Szentírásban négyszer szerepel e szó, egyszer pedig a Zsolt. k. 21: 5. versében így olvassuk: „Életet kért tőled: adtál néki hosszú időt, örökévalót és végtelent”. A vele rokon jelentésű „örök” szavunkkal már több mint 140 helyen találkozunk, az „örökké” szóval pedig 170 feletti helyen, de szinte mindig az ÚR nevéhez kapcsolódva, ami számunkra természetes, hiszen a véges életű ember hogyan is érthetné, sejtethné a végtelent. Vagy mégis?

A teremtéstörténetben van egy fontos vers az 1Móz. 2:7-ben: „Azután megformálta az ÚRisten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte orrába. Így lett az ember élőlényé”. De később meggyőződhetünk arról is, hogy ez a lehelet nem a földi oxigént jelenti, hanem 1Móz. 6:3 szerint: „Akkor ezt mondta az ÚR: **Ne maradjon lelkem** örökké az emberben, hiszen ő csak test. Legyen az életkora százhusz esztendő”. Vagyis Isten Lelke, Szentlélek által válunk Isten teremtményeivé. A Szentlélek pedig nemcsak az emberen kívüli, de az emberen belüli végtelent is ismeri. (Hiszen Isten harmadik személye). Ugyan a boldogság nagyságát nem, vagy a bánat súlyát sem mérhetjük le magunkban vagy a másik emberben, de növekedését vagy fogyását szüntelenül érzékeljük. S érzékeli Istenünk és a velünk közösséget vállaló Krisztusunk is. Viszont érzékelnünk kellene nekünk is egymásban – de ez a szeretet nélkül alig lehetséges...

Jób felelete így részben azzal kezdődik, amit minden beteg elmond legálább egyszer látogatójának: „Ha te tud-

nád, mennyire szenvedek, hogyan fáj ez nekem...” Úgy is mondhatnánk, a maga belső világa felé próbálja irányítani barátai figyelmét. Ha ezt mérlegre tehetné úgy, hogy a barátai látnák, mit mutat a mérleg, talán jobban megértenék. Másrészt már az is megfogalmazódik szavaiban, hogy az ő mikro-világát a külső, hatalmas (makro-világ) Ura „támadja nyiláival”. Mint a legtöbb ember, mint a felszínes vallási ismerettel rendelkező lélek, csak jót, vagy csak rosszat tud Istenről feltételezni. Pedig a kínzások kigondolója Jób esetében nem Isten! De nézzük hogyan értelmezi Jób válaszát a Jubileumi kommentár magyarázata:

„Elifáz 5:2 szerint beszédében figyelmeztette Jóbot, hogy a bolondot bosszúsága (héb kácasz) öli meg. Jób erre utal, mikor azt mondja: Ó, ha az én bosszankodásomat (kacaszí) mérlegre vetnék! Vö. Péld 27:3. Mert ha mérlegre tennék, kiderülne, hogy nem ok nélkül panaszkodott. Panasza arányban áll szenvedéseinek súlyával, hiszen mindent elveszített: vagyont, családot, egészséget, de mégis az a legrettenetesebb számára, hogy nem tudja, mivel érdemelte ezt meg. A 4:30 csak célzás arra, hogy sorsa Istennel van összefüggésben, de itt már nyíltan kimondja, hogy a Mindenható fordult és indított ostromot ellene. Ő lötte bele mérges nyilait, amelyek testét-lelkét lázas állapotba döntötték. Az itt következő képek is ugyanazt mondják: ok nélkül az állat sem bög. Az is természetes, hogy az ember utálja elfogyasztani az izetlen vagy romlott ételt. Így ő is ellenkezik, lázadozik azt elfogadni, amitől teste-lelke irtózik. – 3: balgatagok az én szavaim, az eredetiben a **lácú** - tántorognak ige áll. Plasztikusan fejezik ki ezek a szavak a lelki egyensúlyának elvesztését. – 7: Egyes magyarázók szerint Elifáz szavaira vonatkozik. Az ő szavai izetlenek. A romlott kenyér tisztátalanná tesz, tehát ő is megfertőztetné magát, ha bevinné barátjának élvezhetetlen vigasztalását”.

Ahol a nyomorúság mérhetetlen súlya nehezedik az emberre, ott előbb vagy utóbb felmerül a halálról való beszéd, mint lehetséges kiszabadulás az elviselhetetlennek tűnő életből. De - figyellem! – nem öngyilkosságról beszél. Istent kéri, vegye el életét. Hogy jogosan-e? Véleményem szerint nem. De magyarázónk szerint meg lehet érteni...

„Oly nehéz a nyomorúság terhe és oly visszatartó a szenvedés, hogy jogosan kívánja magának a halált. De erre gondolva szavai újból megtelítődnek izgalommal, heveséggel: minél előbb végez vele az Isten, annál jobb! A közeli halál gondolatát az a tudat enyhíti számára, hogy eddig kíméletlen fájdalmai ellenére sem tagadta meg Isten beszédeit, tehát hű maradt. Elifáz arra az esetre, ha megtér, sorsának jobbrafordulását helyezi kilátásba, csak ki kell várnia a szabadítást. De hogyan várjon, mikor, teste nem lévén ércből s ereje kőből, éppen a türelmes kitérésre nem képes. 10: mert nem tagadtam meg a szentnek beszédét – a héber **ki** kötőszó kétféleképpen értelmezhető: Isten megadja kérésemet, mert nem tagadtam meg az ő beszédét; a másik lehetőség: örülök, hogy nem tagadtam meg. Tehát igaz voltát tartja vigasztalásának halálos agóniájában. Mintha attól félne, hogy a szenvedések további elhúzódása Isten megtagadására ragadtatná majd. – 11b: türtőztessenem magam héberül '**árak nefes** a. m. a lelket meghosszabbítani, vö. Num 21:4; Zak 11:8; Jób 21:4.

Dramai erővel fejezi ki csalódását barátaiban, akik akkor mondtak csődöt, mikor a legnagyobb szükség volna rájuk. Pedig nem anyagi áldozatot várt tőlük, csak egy kis együttérzést és jó szót, ami se pénzbe, se fáradságba nem kerül, csak szív kell hozzá. Barátaikat a sivatagi vádihoz hasonlítja, amely hóolvadás idején tele van vízzel, de a hőségtől csakhamar kiszárad. A vizet kereső szomjas karaván, amely elpusztul, mert nem talál a kiszáradt mederben vizet, ő maga. Ahogy a karavánokat megcsalja az üres vádi, amelyben emlékeztük szerint legutóbbi arra jártukban még viz

volt és ahogy a vándor szeme elé oázist hazudik a csalóka délibáb, úgy csalták meg őt is azok, akiktől segítséget remélt.

Mivel barátainak nézete szerint Jón Isten büntetése van, félnek szolidaritást vállalni vele, nehogy ők is bajba keveredjenek.

Elifáz célozgatásai és gyanúsításai helyett világos, igaz beszédre vágyik, amelyből megérthetné, mit követett el. Ők azonban csak egy kétségbeesett ember szavait ostromozzák". (Jubileumi kommentár)

Ima: Jaj annak a szemnek, amely az ÚR világosságát elvesztette, jaj annak a léleknek, amely a szeretet bölcsességét elfelejtette. Igéd arra

tanít bennünket Istenünk, hogy barátok beszédénél, tudósok bölcsességénél, gazdagok kincsénél többet ér a mi lelkünknek a hit világában való növekedés. Add azért Istenünk, hogy ebben az esztendőben is növekedjünk belső emberünkben, hogy szent Fiad engedelmissége legyen cselekedeteink rugója, életünk zsinórmérteke. Végy szárnyad alá Istenünk, hogy sem magasság, sem mélység, sem jelenvalók, sem jövődök el ne szakíthassanak Tőled és Megváltó Fiadtól, aki megígért és eljövendő országod felé vezet minket. Tarts meg Szentlelkeddel megáldottaid között mostantól fogva mindörökké Krisztusunkért kérünk, -

Ámen!

- id. f. -

BIBLIA OLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	Sz.	2Móz 16, 1-10	Mt 9,14-17
2.	Cs.	2Móz 16,11-27	Mt 9,18-26
3.	P.	2Móz 16,28-35	Mt 9,27-31
4.	Sz.	2Móz 17, 1-7	Mt 9,32-38
5.	V.	2Móz 17, 8-26	Mt 10, 1-10
6.	H.	2Móz 18, 1-12	Mt 10,11-23
7.	K.	2Móz 18,13-27	Mt 10,24-33
8.	Sz.	2Móz 19, 1-9	Mt 10,34-42
9.	Cs.	2Móz 19,10-25	Mt 11, 1-6
10.	P.	2Móz 20, 1-11	Mt 11, 7-15
11.	Sz.	2Móz 20,12-17	Mt 11,16-19
12.	V.	2Móz 20,18-26	Mt 11,20-24
13.	H.	2Móz 21, 1-11	Mt 11,25-30
14.	K.	2Móz 21,12-27	Mt 12, 1-8
15.	Sz.	2Móz 21,28-37	Mt 12, 9-13
16.	Cs.	2Móz 22, 1-14	Mt 12,14-21
17.	P.	2Móz 22,15-30	Mt 12,22-30
18.	Sz.	2Móz 23, 1-19	Mt 12,31-37
19.	V.	2Móz 23,20-33	Mt 12,38-45
20.	H.	2Móz 24, 1-11	Mt 12,46-50
21.	K.	2Móz 24,12-18	Mt 13, 1-9
22.	Sz.	2Móz 25, 1-22	Mt 13,10-17
23.	Cs.	2Móz 25,23-40	Mt 13,18-23
24.	P.	2Móz 26, 1-14	Mt 13,24-30
25.	Sz.	2Móz 26,15-37	Mt 13,31-35
26.	V.	2Móz 27	Mt 13,36-43
27.	H.	2Móz 28, 1-30	Mt 13,44-52
28.	K.	2Móz 28,31-43	Mt 13,53-58
29.	Sz.	2Móz 29, 1-28	Mt 14, 1-12

2012

Nyilatkozat

A Szlovákiai Magyar Református Lelkésze-gyesület elnöksége elsomorítónak tartja a Szlovák Köztársaság illetékeseinek eljárását azokkal a magyar nemzetiségű állampolgárokkal szemben, akik a szlovák állampolgárságuk mellé felvették a magyar állampolgárságot is.

Az eljárás kísértetiesen hasonlít az első világháborút követő, valamikori Csehszlovák magatar-tásra, amellyel az újonnan alakult állam területén élő tisztviselőket, tanárokat, lelkészeket fosztották meg állampolgárságuktól, így kényszerítve őket az ország elhagyására.

Az eljárás visszaidézi a második világháború után, a benesi dekrétumok alapján történő csehszlo-vák magatartást is, amikor a kollektív bűnösséget hangoztatva tízezreket kényszerítettek szülőföld-jük elhagyására.

Szeretnénk emlékeztetni a Szlovák Köztársaság politikai döntéshozóit, a két világháborút követő gyűlölködés következményeire, az első Csehszlovák Köztársaság széthullására, a cseh részek német megszállására, s a szlovák részek fasiszta irányultságára. Az 1945-48-as időszakot követően, pedig a kommunista diktatúra tomlására.

A Mindenható már kétszer is ítéletet tartott a 20. század folyamán a Tőle elfordulók felett.

**„Enyém a bosszúállás, én megfizetek.”
Róma 12:19**

Ezért mi, mint az Úr szolgálói:

- *Imádkozunk azért, hogy a szlovák poli-tikusok végre levetkezzék lelki szorongásaikat, a történelmi múlt visszatérésétől való félelmüket, s töröljék el azt a szegyenletes törvényt, amelyet a nemzeti szocializmus és a kommunista dik-tatúra neveltjei és eszmei örökösei hoztak.*

- *Imádkozunk azért, hogy demokrácia sza-badságát ne lélekpusztító és értelmetlen gyűlö-ködés, szeretetlenség fokozására használják ki.*

- *Imádkozunk azért, hogy az egyesülő Euró-pa, a gazdasági gondok mellett, vegye komo-lyan a lelki és eszmei szélsőségekben rejlő veszélyeket is.*

- *Imádkozunk azért, hogy a valamikor ke-resztyén Európa végre komolyan vegye Isten ígétjét, s annak megfelelően, abban megerősöd-ve töltse be küldetését.*

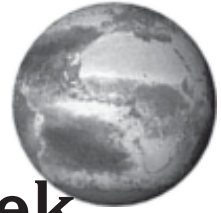
- *Imádkozunk azért, hogy a népek közötti kapcsolatokat ne a múlt sérelmei és rossz ár-nyai irányítsák, hanem az Ige tiszta fénye: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval.” Róma 12,21*

Rákos Lóránt
s.k. Titkár

Csoma László
s. k. elnök

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

KERESZTYÉNEK TŰZVONALBAN A 2011. ÉV FEKETE-VÖRÖS CSÚCS-TÖRTÉNETEI (1. rész)

Az ókori római birodalomban az amfiteátrumokban vetették vadállatok elé a keresztyéneket. A 21. században Irakból elüldözik őket, Nigériában lemészárolják, Észak-Koreában munkatáborokra ítélik őket, Kínában még mindig sokan a földalatti egyházban élnek hitüket. A történelem során sokféle arcot öltött a keresztyénüldözés és gyűlölet. És ma is, hiszen közel 200 000 keresztyén él naponként súlyos veszedelmek között. Hiába annyi évszázad tanulsága, hiába a vallásszabadságot deklaráló

emberi jogok, hiába a 21. század tudománya, haladása? Ahol a szív sötét, akár vallási, akár politikai vagy személyes okok miatt, tűzvonalba kerülnek a keresztyének is. 2011-ből 10 megrendítő és elgondolkodtató sztorit idézünk fel. Csak azt kívánhatjuk: bárcsak soha ne fordulna újra ez elő, s 2013 elején ne kelljen majd ilyen történetekkel megemlékezni a megalázottakról és a megalázókról.

Forrás: compassdirect.org; christianheadlines.com; christianpost.com; christiannewswire.com.
Írta: Dr. Békefy Lajos.

Pakisztán: a kabinet keresztyén tagját lelőtték

A hivatalos nevén Pakisztáni Iszlám Köztársaságnak nevezett közép-ázsiai ország mai fővárosában, Iszlámábádban 2011 március 2-án ismeretlen fegyveres banditák lelőtték a szövetségi kormány kisebbségi ügyekért felelős miniszterét, a keresztyén *Shahbaz Bhattit*. Ennek oka az volt, hogy kritikusan mert nyilatkozni az országszerte széles körben ellentett, s felülvizsgálatra érett „blaszfémia-törvény” ellen. Az országban 1986-ban vezették be az istenkáromlást elítélő blaszfémia-törvényt, ami életfogytiglani börtönnel vagy halállal torolja meg a Korán és Mohammed próféta megsértését. Ez az törvény többször is ürügyet szolgáltatott keresztyének megtámadásához és megöléséhez. Iszlám szélsőségesek, a pakisztáni talibánok és Al-Kaida tagok gyakran hagynak a gyilkosság helyszínén olyan levelet, amiben közlik: így hal meg mindenki, aki vét a blaszfémia törvény ellen. A miniszter elleni merényletet azután követték el, hogy testőrei megölték a pundzsábi kormányzót, *Salman Taseert*, mivel védelmébe vette *Asia Bibi* pakisztáni keresztyén nőt, akit elsőként ítélték halálra az iszlám köztársaságban blaszfémia vádjával.

A minisztert akkor támadták meg, amikor a kormányzati negyedben élő anyja otthonából éppen kijött, s kocsiba szállt, hogy a szövetségi kabinet ülésére menjen. Ekkor támadói 25-30 lövést adtak le kocsijára. A kormány ugyan már korábban testőroket rendelt ki védelmére, de éppen ekkor – milyen különös! – azok nem voltak mellette. Az említett két szervezet vállalta a felelősséget a támadásért, amint a helyszínén talált levélből kiderült. Korábban néhány interjúban a keresztyén miniszter kijelentette: Salman Taseer volt haláláig a szélsőségesek célpontja, utána tisztában volt azzal, hogy ez a célpont ő lesz. De ezt vállalta, s életét Istennek ajánlotta, mint aki tudja, hogy előbb-utóbb őt is elérni a gyilkos golyók. Ez be is következett 2011. március 2-án. Negyvenhárom éves volt. Haláláig azon fáradozott, hogy korrektül és félelem nélkül éljenek egymás mellett a keresztyének, a hinduk, a szikhek és a párszik, valamint a muszlimok. Elkötelezett emberjogi küzdelmére külföldön is felfigyeltek, s nagyra értékelték. 2004-ben Finnországban a Nemzetközi Vallásszabadság Díjjal tüntették ki. 2010 szeptemberében Vatikánban még arról tájékoztatta a katolikus egyházfőt, mennyi pozitív kezdeményezés van hazájában a vallási közösségek békés együttélésének előmozdítására. Nem véletlen, hogy a Vatikán ezután „az erőszaknak ezt a borzalmas tettét” szokatlanul kemény hangon ítélte el, és egész Pakisztán szempontjából súlyos veszteségnek minősítette Shahbaz Bhatti halálát.

Irán: halálos ítélet a lelkészre

A közel-keleti iszlám köztársaságban, Iránban *Yousef Nadarkhani* „hitehagyóvá, aposztatává” vált a közfelfogás szerint, mivel elhagyta az iszlám vallást, és keresztyén hitre tért. Bár a bíróság elismerte, hogy soha nem volt iszlám hitét gyakorló muszlim. A hatóságok 2009 októberében vették őt őrizetbe szülővárosában, Rasht-ban, mondván: bírálta az iráni iskolákban működő vallásos osztályokat. Miután bűnösnek találták a hitehagyás vádjában is, ezért halálos ítéletet kértek reá. Formálisan nem erőszak és zsarolás miatt ítélték el. Nadarkhani jó tíz éve tért keresztyén hitre, azóta protestáns házi istentiszteleti

közösséget vezet. Az iráni hatóságok rá akarták kényszeríteni, hogy térjen vissza az iszlámra, s megpróbálták megfélemlíteni. Feleségét, *Fatimeht* 2010. júniusában négy hónapra őrizetbe vették. Csaknem ezzel egy időben ügyvédjét „az iszlám rendszer elleni tevékenység és propaganda” vádjával kilenc év börtönre ítélték. 2010 szeptemberében halálra ítélik, s miután a Legfelső Bírósághoz fellebbezett, ügyét újra vizsgálni kezdték azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy 15. és 19. éves kora között valóban muszlim volt-e. Az iszlám törvények szerint ugyanis a 15. életév a nagykorúság időpontja. 2011. szeptember végén azt vallotta a bíróságon, hogy soha nem volt hithű muzulmán. Nadarkhani a bírák előtt is keresztyén hitéről tett bizonyosságot: „Isten Igéje szerint el kell viselnünk hitünkért a nehézségeket és megaláztatást. Keresztyén hitünk mit sem ér, ha megfélemlítjük erről, és a szenvedést nem viseljük isteni türelemmel”. Az ítélet nagy felháborodást váltott ki az USA-ban és az EU-ban. A CSI, azaz a Nemzetközi Keresztyén Szolidaritási Szervezet és maga *Hillary Clinton* amerikai külügyminiszter is élesen bírálta az eljárás miatt Teheránt. A CSI nemrég újabb tiltakozó akciót indított facebookon, melyhez az évek óta rács mögött élő lelkes kiszabadítását követelőkhez már 11 ezren csatlakoztak. A döntés *Szajíd Ali Khamenei* ajatollah kezében van...

(A sorozatot folytatjuk, következik az egyiptomi és a szudáni keresztyénellenes erőszak két története...)

3in1 Kisgéresben

December harmadikán Kisgéresben Találkoztak a Zemp-léni egyházmegye fiataljai. A kisgéresi ifisek egy némajátékkal vezették be a témát, ami ezen alkalommal a **MAGÁNY** volt. Ezután Nt. Nagy Gábor bontotta ki, és magyarázta meg áhítá-tában. Ezután a magány leghatásosabb ellenszerét, a közössé-get próbálhatták ki a fiatalok olyan formában, hogy egy *Paradi-csom, szeretlek!* nevezetű játékban mérhette össze az öt cso-portba osztott fiatalság nemcsak Biblia- és egyházismeretét, hanem együttműködni tudását is. Az alkalmat egy 3in1 tortá-val, Igével és mézeskaláccsal tettük még édesebbé. Reméljük, hogy elvitték nemcsak az igés lapon, de a szívükben is: „*Nem jó az embernek egyedül lenni*”. Úgyhogy találka, hogy ne légy magányos semmi esetre sem, legközelebb Királyhelme-cen, a két ünnep közötti szünidőben! Az Úr velünk!

Blanár Gabriella

VI. adventi szavalóverseny

52 gyermek tette tanúbizonyságát arról, hogy egy vers megtanulásával, elszavalásával is lehet dicsőíteni az Urat, és szentebbé tenni az adventi várakozást. 12 gyülekezetből képviseltették magukat a szavalók, felkészítők, családtagok. Megtelt a kiskécsi kultúrház, ahol helyett kapott egy könyvtár, és az egyházmegye fiataljainak zenekara. Igaz, az utóbbira már nem maradt a közönségnek figyelő ereje, pedig nekik is bölcs nyelvet adott az Úr. A szavalók mindegyike ajándékot kapott, és bronz, ezüst és aransávba lettek besorolva a zsűri által. A helyi nőszövetség tagjai pedig immár sokadszorra ez éven, megvendégelték a hozzánk érkezett vendégeket finomságokkal. Dicsőítessék meg az Úr neve a legkisebbek és fiatalok által is, ahogy Nt. Molnár Elemér esperes idézte a dicséretet: „gyermek hangja hirdesse, áldott a Krisztus szent neve”. Úgy legyen.

Blanár Gabriella

I. kategória

II. kategória

III. kategória

Emléke él!

Vannak idők és vannak helyek, amikor és ahol az embert már életében elfelejtik, és vannak idők és vannak helyek, ahol az emberre halála után is emlékeznek. Ez utóbbi jellemző Garamsallóra, konkrétan a református gyülekezetre és annak tagjaira. Szeretettel és hálával emlékeznek lelkeszeikre is.

November 27-én az istentiszteleten emlékezett meg Nt. Szakál Attila zselizi lelkipásztorról, aki a Garamsallói Gyülekezet hűséges pásztorja is volt, húsz évig hirdette Isten ígését temploma székén. Testvére erre az alkalomra versben fogalmazta meg emlékező gondolatait. A vers is elhangzott, melyet a megboldogult lelkész leánya, Tóthné Szakál Timea bocsátott rendelkezésünkre, ő is a garamsallóiakkal emlékezett édesapjára.

Ambrus Erika

Szakál Gábor:

Emléke él!

A költő s a hún fejedelem
nevére hallgatott büszkén,
utitársa volt a küzdelem
élete rögzös mezsgyéjén.

Komárom és Prága nevelte
formálta elveit, hitét;
az Úr hívta el - nem ő tette -,
kiválasztotta gyermekét.

Igazul élj az Írás révén,
hirdette mindenk felett;
érces, zengő hangja lévén
a szószerk is megremegett.

Érzékeny volt az igazságra,
ármányok mardosták lelkét,
sok ájtatos farizeusra
koptatta hangját, erejét.

A magányt nagyon nem kedvelte,
szeretni s adni fáradott;
a nyerőt másokra tette,
feledvén száműzni a gondot.

Az Isten is megelégette
magányos szelmalomharcát,
s kegyelmébe magához vette
hűséges zselizi szolgáját.

Fehér karácsony Kiskövesden

Isten kegyelméből 2011 karácsonyán öröm és hálaadás gyúlt szívünkben, amikor szenteste - a kicsinek nem nevezhető - kiskövesdi református templom, zsúfolásig megtelt. A harangszó, a hóesés és a gyermekek öröme az újjászületés reményét jelezték számunkra, s szívét - lelket melengető szentestét élt meg a gyülekezet.

*Dícsőség néked a magasságban,
szívünkben íme a mennyország van.
Hálánk betölt ma eget és földet,
szívünk meglátta Idvezítőnket.*

*Rászállt a földre, az örök áldás,
beteljesítve a nagy Megváltást.
Üdvre virradt fel nép sok millió,
légy áldott drága Evangélium.*

Csendült fel az istentisztelet kezdetén ez a szívünknek kedves ének, amit őseink, nagyszüleink hagytak ránk örökségül, ezzel is erősítvén az összetartozást és a gyülekezet életének folytonosságát.

A lelkészünk, Langschadl István jóvoltából, a gyerekek Betlehemest játszva élték bele magukat Jézus születésének igaz történetébe. A 20 iskolás gyermek a hagyományos karácsonyi versmondás helyett - a dramatizálás segítségével - könnyebben értette meg, fogadta szívébe és adta át nekünk a szent történetet. A gyülekezet örömmel fogadta az előadást, melynek sikeréhez szakmai munkájával hozzájárult Balla Sarolta kántor, és Dócs Veronika gyülekezeti tag is. A gyerekek szereplésének végével négy generáció énekelte együtt a 326. dícséretet, mely a 108 éves templom falai között különösen meghatóan zengett: „Dícsőség mennyben az Istennek...Békesség, földön az embernek.”

A szentestén gyülekezetünk felé Lukács evangéliumából szólt az ige (2,4-7), és szólt a „nagy karácsonyi mellébeszélés” hogy lelkészünket idézzem. Igen, kedves olvasó, mi is úgy kaptuk fel a fejünket, ahogy Önök! Az igehirdetésben Jézus születésének *mellékes*, illetve *mellékesnek* tűnő körülményeiről hallottunk. Az első ilyen körülmény, hogy Jézus családba született. A média önző és magányos, ezáltal pedig befolyásolható embereket akar nevelni, aminek eredményét a környezetünkben is tapasztalhatjuk. Kevés a házasságkötés, a közösségek és a családok egyre inkább szétesnek. Csak a szereteten és istenhiten alapuló család képes ellenállni ezeknek a züllesztő folyamatoknak. Isten figyelmeztet arra, hogy ne idealistán tekintsünk szeretteinkre, ne csak elvárások legyenek bennünk, hanem szeressük és fogadjuk el családtagjainkat gyengeségeikkel együtt. A karácsony családi ünnep, alkalmat ad arra, hogy akik évközben testileg vagy lelkileg távol vannak egymástól, újra találkozassanak.

A második körülmény, hogy Jézus gyermekként született. A gyermekvállalás helyett -korunk divatja - a

karrierépítést, az önmegvalósítást és az anyagi biztonságot helyezi előtérbe. Isten szerint a gyermek érték, akire ajándékként, áldásként tekinthetünk, mert a nevelés során felelősséget, gondoskodó szeretetet gyakorlunk, Isten áldásával jobb emberek lehetünk. Előregedő társadalomban élünk, ránk, keresztyénekre vár, hogy a

gyermekeket Isten áldásaként elfogadjuk. A karácsony gyermeki ünnep is, mely gyermekké tesz mindnyájunkat.

A harmadik mellékesnek tűnő körülmény pedig, hogy Jézus szegénységben született. A mai világunk, és valljuk be, mi magunk is nagy hangsúlyt fektetünk életkörülményeinkre, és attól elégedettséget, harmóniát várunk. Isten meg akarja értetni velünk, hogy fontosabb a gyermek Jézus, aki a jászolban van, mint maga az istálló, a megalázónak tűnő helyzet. Lelki életünk fontosabb a külső körülményeinknél. A karácsony lelki ünnep is, lehetőséget ad arra, hogy a szív értékeivel foglalkozzunk, mert ez adhat igazán emberséget, hitet és igazi békességet.

Milyen jó, hogy Istenünk utat mutat ebben az értékvesztett világban!

Az istentisztelet végéhez közeledve az újra összeállt gyülekezeti kórus szép karácsonyi énekekkel dicsőítette Isten fiának földrejövetelét.

Az ünnepi hangulat nem ért véget a templom falain belül, mert a gyülekezet tagjai kisebb-nagyobb csoportokban járva felelevenítették régi szép szokásukat, a kántálás hagyományát. Az este folyamán fiatalok-idősek ajkáról együtt, és külön is szóltak a régi szép karácsonyi énekek, többek között a parókia ablaka alatt is.

*“Nagy örömhír jön a mennyből, bánatos szív bújja enyhül.
Isten küldi, angyal hozza, Ó fogadjuk imádkozva...”*

2011 karácsonyán Isten kegyelme és békessége, mint fehér hó a tájat, úgy öltöztette a szívünket is fehérbe, s fedte el gyarlóságainkat. A hó már elolvadt, az ünnep is elmúlt, de szívünkben azóta is őrizzük ezt az alkalmat. Imádkozunk, hogy a közösen átélt szenteste ne csak egy kellemes emlék maradjon, Krisztus születése pedig a mi, és a gyülekezetünk szívébe igazi újjászületést hozzon.

Dócs Ágnes

Cipős dobozban érkezett ajándék

2011. december 18-án a szalóci és vígtelkei Református Egyházközségek és a SZALÓKA Polgári Társulás közreműködésével a vígtelkei kultúrházban egy meghitt találkozót szervezett meg. Ennek keretén belül vehették át a hozzánk cipős dobozban érkezett karácsonyi szeretetsomagokat a Pelsőc-Kolónia és Vígtelke kisközség gyermekei. Történt ez az advent idején, amikor is az emberi szívet a lelket valami hihetetlen erő, szerintünk keresztyének hitünkől kifolyóan a Jézus Krisztus születésének ünnepének közeled-

estet készítettek és adtak elő az ott összegyűlt szülők, nagyszülők, hozzátartozói, vendégek és nem utolsó sorban egyház-tagok részére, akik meleg tapsviharral

tétel meghittség járja át és tölti meg. Főleg a gyermekszív nyílik meg mint egy rózsabimbó, és kezd várakozással telibb lenni. Ez történt az említett napon is, amikor a csomagot váró és kapó gyermekek egy kedves, dalos, táncos, verses és színdarabos

jutalmazták és köszönték meg a kedves, színvonalas programot. Külön köszönettel tartozunk a SZALÓKA Polgári Társulás elnökének Vanyo Máriának aki időt és fáradságot nem kímélve tanította be az egész kultúr-műsort. Isteni hálaival köszönjük meg a szereplőkön kívül a rendezők, de főleg a SZALÓKA Polgári Társulás csoportjának, akik majd, hogy nem professzionális szinten adtak elő karácsonyi és egyházi énekeket, lelkészeink gitár és billentyűs kísérete mellett. E kisközösség lelkésze pedig a Betlehemi fény, Jézus, Mária, József a pász-

torok és a három királyok által hirdetett evangéliumot dicsőítette. Ez a fény csillogott a

szomjukat a sok sütemény, pogácsa és más finomságok után. Jó helyre kerültek a szeretet-

gyermekek szemében is a csomagok átadásánál érezve a szentírásbeli adakozás fontosságát és örömet. Ezen jól sikerült és tartalmas estét a presbiterünk által készített szeretetvendégség zárta, amikor is meleg teával olthatták

csomagok, mert sok árva, félárva, vagy munkanélküli szülők gyermekei örülhettek a sokrétű, praktikus ajándékoknak.

Istené legyen a dicsőség

Borzy Bálint
szalóci gondnok

Még mindig Karácsony...

Már elmúltak az ünnepek, mégis vissza kell kanyarodnom egy rövid beszámoló erejéig a karácsonyi hangulathoz, mert 2011 Karácsonyának másnapján Kisóváron karácsonyi hangulat volt. Ez a kicsi, 6 lélekszámú gyülekezet és annak tevékeny presbiter, Kiss Gyula, a falu képviselőtestületének és az evangélikus gyülekezet tagjainak segítségével, karácsonyi koncertre hívta a kisóváriakat és a környező református gyülekezetek tagjait.

A zselízi Franz Schubert Vegyeskar karácsonyi koncertjére. A gyülekezet 6 tagú, az énekkar vagy harminc. Annak ellenére, hogy Karácsony táján nem mindenki siet szolgálni, mert inkább a családjával tölti az ünnepnapokat, vagy épp elutazik, szülőkhöz, rokonokhoz, a vegyeskar 23 tagja énekelt a lelkes közönségnek. A vezetőjük, RNDr. Horváth Géza úgy állította össze a koncert programját, hogy az megfeleljen mindenkinek, mindenki érezze, neki szólnak a karácsonyi dalok. A programban több általa készített feldolgozás is szerepelt, mint pl. Tárkányi-Zsaskovszky: Pásztorok, pásztorok, Ding Dong Merrily on High vagy épp a Csendes éj, de gyönyörű Bach, Kodály, Bárdos Lajos karácsonyi dalt is hallhattunk több más között. A koncert elején nagyon fáztunk, de a lelkünket és a szellemünket úgy átgátta a meleg, a muzsika, a tele templom látványa nyomán, hogy a végén már nem is fáztunk, fölmelegedtünk, mert a lelkünk fölmelegedett.

S hogy ne csak a lélek, hanem a test is tápláltsék, a szervezők a templom előtt szeretetvendégségben marasztalták a résztvevőket. Azonban a testieken túl, ez is a lelket táplálta, találkozni, beszélgetni, együtt lenni - ennél nincs fontosabb, mert ezt akarta Jézus is, szeretetben összeforralni. Köszönjük, presbiter úr!

Ambrus Erika

Együtt, örömmel várakozva

December 10-én első alkalommal, hagyományteremtő szándékkal került megrendezésre Zselízen a Református Egyház szervezésében, a Római Katolikus Mária Légió, a Csemadok helyi alapszervezete és a Cimborá Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda támogatásával az **ökumenikus Csillagváró délután** a Magyar Ház épületében.

Az ötlet a „Színezd át az életed” elnevezésű fiatalasszonyok körén fogant meg. A megálmódók nagy lelkesedéssel és imádsággal vetették bele magukat a délután megszervezésébe, melybe örömmel vonták be mindazokat, akik segíteni szerettek volna abban, hogy egy valóban

keresztyén szellemiségű, politikamentes délután hívogassa Zselíz és a környék érdeklődő fiataljait és időseit egyaránt. A tervet Isten gazdagon megáldotta, hiszen a Magyar Ház teljes kapacitással működött december 10-én. Mindhárom terem zsúfolásig megtelt érdeklődőkkel: a Nagyteremben kézműves foglalkozások várták a gyermekeket és a szülőket, az Óvoda a kisházban kapott helyet, az idősebb generáció pedig finom sütemény és tea mellett beszélgethetett a harmadik, nagyobb helyiségben. Mindegyik helyszín gazdag programmal várta a látogatókat, melyért köszönet illet minden kézművest, óvónőt, gyülekezeti tagot, szervezőt. Megtörtént az, amiről nem is álmodtunk: egy olyan kisvárosban, ahol nagyon sok kezdeményezés vallott már kudarcot, már az első alkalommal „kinőttük” a rendelkezésünkre álló házat.

Volt karácsonyi ostyasütés és adventi koszorú-készítés. Képek készülhettek csempedarabra és fára szalvátatechnikával, vagy éppen égetéssel, ragasztással. Volt, ki gyöngyöt fűzött, ki horgolt, festett,

színezt, karácsonyfadíszeket alkothattak. Az érdeklődő felnőttek érdekes előadást hallhattak Betlehemről Galgóczi Rudolf katolikus esperes előadásában, majd a beszélgetést és áhitatot Révész Tibor lelkipásztor vezette. Az ünnep fénypontjaként együtt díszítettük fel az adományként kapott karácsonyfát, és hallgathattuk Szalai Zsófia versmondását és Révész Anna furulyajátékát. A teljes délután adományokra épült: a Magyar Ház épületét „ingyen” vehettük használatba a Csemadok vezetője, Melczér Gábor mérnök úr jóvoltából, a katolikus és református hívek pedig rengeteg süteménnyel, palacsintával, zsíros kenyérrel, forró csokoládéval és egyéb finomsággal támogatták a rendezvényt. Minden kézműves ingyenesen vállalta a foglalkoztatást és az alapanyagokat is maguk vásárolták meg. Külön köszönet illeti azokat is, akik a takarításban, pakolásban, teakészítésben, szervezésben, fotózásban vállaltak szerepet.

Ez az együtt töltött délután sok tanulsággal szolgált: elsősorban azzal, hogy hatalmas szükség van ilyen egyszerű, szeretetben eltöltött alkalmakra! Nagyon sokan ráébredtek már arra, hogy a hamis csillogás nem pótolhatja az üzenetét, és éppen ezért felelősek vagyunk mindannyian, akikre gyülekezetek vannak bízva, abban, hogy kimenjünk a templomainkból, sőt: kivigyük a templomot, Jézus Krisztus üzenetét és a karácsonyi csillag fényét azok közé az emberek közé, akik talán nem mernének bejönni sokszor „zárt” közösségeinkbe.

Zselízen ez, 2011. adventjén, Isten kegyelméből sikerült. Adja meg számunkra az Úr, hogy tavasszal folytathassuk!

Révészné Bellai Csilla,
lelkipásztor, a rendezvény koordinátora

Gondnokasszony köszöntése

„Aki ugyanis jól végzi szolgálat, nagy megbecsülésre tesz szert, és bizalmat szerez magának a Krisztus Jézusra alapozott hitben.” (1 Tim. 3,13)

A lucskai gyülekezet köszönti gondnokasszonyát, aki ez ősszel töltötte be 70. életévét. Együtt ünnepel nagy családjával, a gyülekezettel, mert az Úr kárpótolta őt gyermektelenségéért: mi mindnyájan gyermekei, unokái, dédunokái vagyunk. Amint a 139. zsoltár 13. verse mondja: „Bizony, te alkottad veséimet, te takargattál engem anyám méhében.”

Drenkó Zoltán lelkipásztor köszönti a 70 éves Szabó Gyuláné lucskai gondnokasszonyt

Szabó Gyuláné, Marika néni is élete fogantatása pillanatától, sőt, már jóval előbb az Örökkévaló előtt volt. Az Úr könyvében benne vannak életének percek mind a mai napig: az öröme és a könnyek, a sikerek és a kudarcok, a hegyek és a völgyek. Krasznahorkaváralján született, de már csaknem 50 éve lucskai lakos. A férje gondnoksága idején is minden gyülekezeti munkába aktívan bekapcsolódott, majd a 2000.évtől ő lett a gondnok.

A pásztor örülhet, hogy ilyen gondnokasszonya van, aki a szívén hordozza a gyülekezet életét, minden rezdülését. Marika néni éber tekintettel tart számon mindent és mindenkit. Köszönet és hála van a szívemben, hogy vele szolgálhatok. Új köntösbe öltözött a templom, új grádicsok, új kerítés, újból és újból megéledő szívek és életek – mindezek mögött egy tetterre kész szív és lélek, mely rendíthetetlenül az Úrra támaszkodik, Belőle merít, Érté él és szolgál.

Hálaadásunk az ajándékozó Örökkévalóé, aki Marika néniért értéket ajándékozott számunkra.

Övé a dicsőség mindörökké!

D.Z.

Jóbbal mondva

Jób történetét jól ismerjük, a férfi, aki feddhetetlen és becsületes volt, félt az Istent és kerülte a rosszat, gyermekei, vagyona és szép gazdasága volt. Még az Isten is „dicsekedett” vele a Sátánnak. És megegyeztek, hogy a Sátán kezét emelhet Jóbra, mindenét elveheti – vajon, akkor is istenfélő marad? Az maradt, a nyomorúságban, a fájdalomkban, a nagy kemény lelki harcokban, a legnagyobb bajban, szenvedésben; vagyona, gyermekei, egészsége elvesztése után sem tagadta meg Istenét. Hát ez csak a Bibliában van így, mondjuk, mert azt azért tudjuk, ha az embert egyszerre ennyi baj éri, az Istennel is szembefordul. Ilyen, hogy valaki ilyen rövid idő alatt ennyi szerencsétlenséget úgy tudjon elhordozni, hogy nem vádolja közben az Istenét, ilyen a mi emberi világunkban nincs.

És mégis van. Egy évvel ezelőtt, január 16-án búcsúztunk férfitestvérünkötől, Kassai Lajostól, a Garamsallói Gyülekezet hűséges presbiterétől, a falu egykori polgármesterétől, az édesapától, gondoskodó férjtől, jó baráttól, aki 45 évesen adta vissza lelkét az Istennek. Jóbbal hasonlóan becsületes istenfélő életet élt, gyermeke, nagy gazdasága volt. És Jóbbal mondva hűséges maradt a nagy bajokban, mert bajok azok bőven érték. Hogy az ő esetében is a Sátán kapott volna szabad kezét, nem tudom, de azt tudom, mert végig minden bajban és testi-lelki fájdalommal mellette lehettem, hogy nem tagadta meg Istenét. Imádkozott. És az Igével erősítette magát.

Amíg ereje teljében volt, mindent megtett családjáért és gyülekezetéért, lehetetlent nem ismert. Erős volt. De jött egy baleset, máig tisztázatlan körülmények között elgázolt egy asszonyt és a fiát, akik erősen alkoholos állapotban veszekedtek és dulakodtak az úton – akik erről

tanúskodhattak volna, már nincsenek az élők sorában – az asszony meghalt, a fia kórházi kezelésen esett át. Őt meg, mivel alkoholos befolyásosság alatt volt, börtönbe zárták, kemény másfél év után föltételesen helyezték szabadlábra. Nem tiltakozott a büntetés ellen, mert úgy érezte, neki, a lelkének lesz könnyebb, ha büntetését veszi. A börtön, a kettőtört karrier, hiszen a baleset idején polgármester volt, és a tudat, hogy tini gimnazista lányának mindezzel szembesülnie kell! – nem könnyű az ilyet elviselni, ebbe beletörök a gerinc. Az övé nem. A börtönben, Nyitrán, gyakran meglátogattam én is, hatalmas munkát végzett. Nemcsak magyarságát, de Istenét, hitét, reformátusságát is fölvállalta és komoly missziót végzett rabtársai és őrei között is. Ott is tudott imádkozni, az otthonmaradottakért is, a sorstársaiért is. És minden nap erőt merített Isten igéjéből.

Röviddel szabadulása után rákot diagnosztizáltak nála. Nem félt sem a haláltól, sem a fizikai fájdalomtól. Csak szeretett volna győzni a betegségen, hogy lássa lányát felnőni, még sok dolga lett volna családban, gyülekezetben egyaránt. Amit bírt, betegen is megtett, az akkori templomi felújítási munkák során felügyelt, segédkezett, halála után derült ki, az egyik gyermekotthon lakóinak gyűjtött hónapok során pénzt mindazoktól az ismerőseitől, akik megfordultak pincéje körül...

A betegség erősebb volt, mint az ő szervezete. Borzasztó fájdalmak között, a halál kapujában sem tagadta meg Istenét.

Jóbnak az életét helyreállította az Isten, a hűségéért mindent visszaadott neki. Hiszem, hogy Kassai Lajos életét is helyreállította az Isten, mindent visszaadott neki, sőt. Ott, az Ő házában.

Ambrus Erika

Jubileumi köszöntés - Nagymegyer

Emlékezetes volt és az is marad a 2011. november 13-i vasárnapi istentisztelet a nagymegyeri református gyülekezet tagjainak életében. A gyülekezet gondnoka Pongrácz Géza akkor köszöntötte szívélyes szavakkal, Isten iránti hálaadással lelkipásztorainkat, Szabó András esperes urat és feleségét Szabóné Köblös Valériát abból az alkalomból, hogy immár 25 éve szolgálnak Nagymegyeren. Pásztorolják a gyülekezetet, alázattal hirdetik Isten igéjét alkalmas és alkalmatlan időben. Vetik a hit, reménység, szeretet és megbocsátás magvait bízva abban, hogy szolgálatuk nem hiábavaló, szárba szökkenve meghozzák jó gyümölcsüket Isten veteményes kertjében.

Szabó Valéria lelkipásztort 55 születésnapja alkalmából a gondnok egy ír áldás szavaival is köszöntötte:

Az Úr legyen előtted, hogy a jó utat mutassa neked.

Az Úr legyen melletted, hogy téged karjaiba zárjon és megvédjen.

Az Úr legyen mögötted, hogy védjen a gonosz cselvetéstől.

Az Úr legyen alattad, hogy felfogjon, ha leesel.

Az Úr legyen tebenned, hogy vigasztaljon, ha szomorú vagy.

Az Úr legyen körülötted, hogy megvédjen, ha mások rád rontanak.

Az Úr legyen fölötted, hogy megáldjon téged.

Így áldjon meg téged a jóságos Isten ma, holnap és minden időben. Ámen.

Embereket megpróbáló időszakban, 1986-ban szólította és küldte őket az Úr hozzánk., és ők vállalták a szolgálatot. A kölcsönös megismerés és elfogadás után 1992-ben a gyülekezet presbitériuma meghívta, az egyházközségi közgyűlés pedig megválasztotta lelkészének Szabó Andrást. Szabóné Köblös Valériát, aki 1980-tól 2005-ig, 25 éven át végezte áldozatkész szolgálatát beszolgáló lelkészként Csilliköz gyülekezeteiben, a presbitérium 2005-ben hívta meg, az egyházközségi közgyűlés pedig megválasztotta 2. lelkészének.

A presbitérium nevében Kalmár Mária presbiter mondott köszöntést

a 2. Krónika 20, 31-33, versei, és az Apostolok Cselekedetei 26. 22-23 alapján..

A presbiteri köszöntés után Pongrácz Géza gondnok és Bédi József gondnokhelyettes adta át a köszöntött lelkipásztoroknak a gyülekezet ajándékát, kérve Isten áldását további életükre és szolgálatukra. A szívélyes alkalom a 134. zsoltár eléneklésével ért véget.

Mindezért legyen dicsőség, tisztesség és hálaadás az Úrnak.

Már hagyomány a gyülekezetben, hogy advent 3 vasárnapja a jubiléumi köszöntésének ünnepélyes alkalmá. Az ünnepi istentiszteletre írásos meghívót kapnak a folyó évben jubiláló gyülekezeti tagok és 80 év felett mindenki, aki a gyülekezethez tartozik.

A 2011. év jubiléumi között köszöntötte szeretettel a gyülekezet Pongrácz Géza gondnokot is, akinek betöltött 70 életéhez kívántuk Isten megtartó kegyelmét és áldását, kérve azt, hogy még sokáig adjon Isten neki erőt a gyülekezetben vállalt szolgálatának végzéséhez.

A jubileumi vasárnapon meghívott több mint 80 személynek sajnos – a betegség, öregkori erőtlenség miatt - csak a harmada tudott részt venni. De hálaadással emlékeztünk rájuk is, és imádkoztunk értük is, hiszen a mi Megváltónk születésének ünnepe öröme fiatalnak és időseknek, és vigasztalása betegnek és megfáradtagnak is.

Az istentisztelet utáni szeretetvendégségben nagy örömmel találkoztak egymással a rég nem látott ismerősök. A találkozás öröme és a szeretetteljes hangulatban eltöltött idő, kedves részvévő lett ünnepi készülésünknek és szép emlékként marad meg bennünk, megröszít hitünkben és mutatja, hogy nagyon fontos az egymással való törődés, az egymásra való odafigyelés, ahogyan Isten is figyel ránk és hirdetteti minden népnek az Üdvözítő születésének örömet.

Minden jóéért Istené legyen újra és újra a dicsőség.

Bédi József gondnok.

A Kárpát-medence Reformátussága

„Ne veszítsük el azokat a közös dolgainkat, amik Keresztyéné tesznek minket“

A testvéregházak képviselőinek köszöntőivel kezdődött el a Rajnai Egyház zsinatának ülése. A plenáris ülésen Bölcskei Gusztáv a kritikus eszmecserét sürgette.

A francia reformátusoknak Németország elsősorban a Rajna-vidéket jelenti – mondta köszöntőjében Didier Crouzet, a Franciaországi Református Egyház képviselője. „Az egyházaink együttműködésében a bevándorlás kérdése, a menekültek befogadása az egyik legfontosabb terület”, hangsúlyozta és utalt arra, hogy a két egyház között még idén aláírják az együttműködést keretbe foglaló testvéregyházi megállapodást.

A Köln-i Érsekség püspöke, Manfred Melzer hozzászólásában említést tett arról, hogy édesanyja protestáns volt, azaz a protestáns hit egész életében életszerűen és személyesen is meghatározó volt. Melzer emlékeztetett a keresztyén egyházakat érintő kihívásokra és óvott attól, hogy a keresztyének az ökumenikus folyamatokban, a globalizációs nyomásnak engedve, „elveszítsék azokat a közös dolgokat, amik egyáltalán keresztyénné tesznek minket”. Gyakorta abban sincs egyetértés a felekezetek között, hogy mely különbözőségeknek van egyházzakadást megalapozó ereje, és melyeknek nem. „Sokat kell még tennünk azért, hogy az ökumenikus gondolkodás valamennyi gyülekezetünkben gyökeret verjen” – ismerte el.

Bölcskei Gusztáv a Magyarországi Református Egyház püspöke az aktuális krízisről szólt, amely alapjaiban támadja és kérdőjelezi meg a politikai és társadalmi struktúrát. „Nincsenek már általánosan érvényes válaszaink”, mondta. Figyelmeztetett arra, hogy a keresztyén válaszaink nem maradhatnak felületesekek, hanem mélyre kell hatolniuk. „meg vagyok győződve arról, hogy az egyházaink közötti kritikus eszmecsere az egyház és társadalom krízisééről mindkét közösséget meggazdagítja”- jelentette ki a több mint kétszáz zsinati tag előtt. Bölcskei kifejezésre juttatta a kívánságát, hogy az egyenlő felek közötti partneri kapcsolat és eszmecsere a jövőben is élő maradjon.

Forrás: [ekir.de](#)

Wolf Katival együtt több százan adakoztak

„Tartson ki egész évben a segítségnyújtási kedv” – kérte Wolf Kati a Magyar Református Szeretetszolgálat (MRSZ) Egy cseppnyi szeretet elnevezésű kampányának záró rendezvényén. November végén indította el akcióját az MRSZ, mely során 2 186 390 forintot gyűjtött össze. A Vízkeresztkor tartott sajtótájékoztatón leszedték a Szeretetszolgálat budapesti karácsonyfájáról az adományokat szemléltető csepp alakú díszeket.

„Korgó gyomorral iskolába járni, villany nélküli szobában tanulni, pihenni ott, ahol egy ágyon többen osztoznak, nem könnyű. Az ilyen körülmények közt élő gyermekeken szeretnénk az összegyűlt adománnyal segíteni” – emelte ki Osgyán Dániel. Az összegyűlt adomány „jó néhány családnak valódi segítség, tanszerek és univerzális utalványok formájában jut el hozzájuk” – tette hozzá az MRSZ munkatársa, majd megköszönte minden adományozónak és Wolf Katinak, a kampány arcának a segítségét.

Wolf Kati gyakorló anyukaként fontosnak érezte a gyerekek tanulásának segítségét

Érzékenyek lenni

A sajtótájékoztatón Szilasi Viktória hitoktató a Lónyay utcai Református Gimnázium tanulóinak anyagi körülményeiről számolt be: „Sok diákunk nagycsaládban nő fel, sokukat pedig csak az egyik szülő neveli. Nem egy ilyen családban gondot okoz már a tanszerek beszerzése is, színházra és könyvekre egyszerűen nem jut pénz.” Szilasi Viktória kiemelte, igyekeznek arra nevelni a gyerekeket, hogy legyenek érzékenyek a szükségét szenvedők iránt, imádkozzanak értük, segítsenek másokon.

Kérdésünkre az oktatási szakember elmondta, iskolájukba nem a leggazdagabb diákok járnak, a vörösiszap-károsultak számára mégis százezer forintot gyűjtöttek a dolgozókkal közösen mindössze egy hét alatt. Emellett a hétfői áhítatok perselypénzét is minden alkalommal más-más – nem saját – célra fordítja az iskola.

Osgyán Dániel és Szilasi Viktória szedik le a segítségnyújtást szimbolizáló csepp alakú díszeket a fáról

Sokan segítettek

„Jó volt látni, hogy fiatalok is odajöttek a gyűjtőpontokhoz, s adakoztak” – értékelte az elmúlt heteket Gilicze Réka, az MRSZ munkatársa. A nemes cél érdekében több százan, nemcsak magánszemélyek adakoztak. A regionális vízművek több ezer csepp megvásárlásával járultak hozzá a Szeretetszolgálat akciójához.

„Úgy vélem, hogy az ismert és véleményformáló embereknek a jótékonyági munkában élen kell járniuk” – mondta Wolf Kati, aki nemcsak adományával, arcával is segítette a kampányt. Az énekesnő azt kívánta, hogy „tartson ki egész évben a segítségnyújtási kedv” az emberekben.

Szöveg: Fekete György, fotó: Kalocsai Richárd

Hűséges vagyok! És akkor...?(!)

„Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kívánságukat, és megsegíti őket. Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja. Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja mindenki az ő szent nevét mindörökké.”
(Zsolt 145, 18-21)

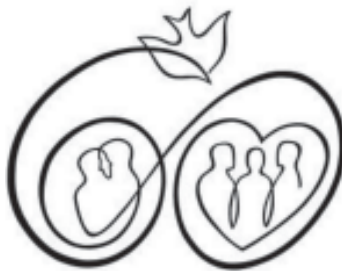
Hűség – ez a fogalom is két felet igényel. Kérdezhetnénk, ez az Ige akkor elsősorban kinek a hűségét fejezi ki? A miénket vagy Istenét? Azt hiszem, a kettő együtt alkot egységet. Az egyoldalú dolgok, tudjuk életutunkat járva, nem igazán szolgálják az ember javát. Azonban ahhoz, hogy az egység kialakuljon, bizonyos feltételeknek meg kell felelni. Így van ez az életben is és az Úr Jézusban vetett Életünkben is. „...mindenkihez, aki...” – hűséges az Úr, ha kéred, ha igazán kéred, hogy Ő életed része legyen. Sőt mi több, ne csak része, hanem annak Ura és Megtartója is.

Nagyon kecsesítő és szép „kampányszövegnek” hangozhat ez az Igerész annak, aki még nem tapasztalta a hit fogalmának nehézségeit. Ha hívod az Urat, szóval ha imádkozol, akkor Ő közel lesz hozzád, meghallja kívánságaidat és teljesíti őket, megsegít Téged – bár emberi kívánságainkat ismerve, nem mindig hasznos, ha azok teljesülnek. Csak mi hisszük, hogy javunkra válik. Azonban nagy kegyelem, hogy nem mi döntünk abban, hogy mi történik meg velünk, hanem a Jó Isten gondoskodik rólunk és az Ő Akarata teljesül. Igaz, sokszor megadja nekünk, amit kérünk, viszont az is igaz, nem egy esetben aztán azért imádkozunk, inkább ne adta volna meg és elmélyülünk balgaságunkban.

Az imádságnál és az arra való válasznál tartottunk. Az ember sokszor nincs teljesen tisztában azzal, hogy mit, miért, hogyan kér, milyenek lehetnek a következményei... - meggondolatlanok vagyunk. Sokszor kívánságkosárnak tekintjük Istent, dobálózunk nevének használatával bármiféle közhely kedvéért, aztán pedig egy egyszerű „Uram bocsá” sóhajjal megkönnyebbülünk. A Jó Isten azonban nagyon pontosan fogalmaz: az istenfélők kívánságát teljesíti. Nem a látogatás keresztyénekét, nem a mondva-csinált kegyesekét, nem a nevét védőpajzs-ként maguk elé tartó egyénekét, hanem az őszinteszívű, alázatos embereket, akik azzal tudják befejezni imádságukat, hogy „legyen meg a Te akaratom”. Ne az „én” legyen már állandóan a központ, hanem figyeljek arra, hogy minden akaratom mellett hűséggel tartozom Isten iránt és Igéjét megtartani vagyok hi-

vatott. Ez legyen életem vezérfonala és ezt adjam tovább minden embernek, mert felelősséggel tartozom értük is (Máté 10,32-33). Kérlek, vedd elő a Bibliát Kedves Olvasó, és lapozd fel Máté evangéliumának 6. fejezetét és olvasd el az első 14 verset.

Az Úr tehát megsegít és hűséges lesz Hozzád, megtartja életed, ha Te is akarsz és kéred, ha szereted Őt. Nem számít, hol vagy, nem számít, hogy milyen nyelven kéred, az Úr látja lelked, tudja igazi szükségleteidet és megsegít. Én ezt hiszem! Jelenleg nem tartózkodom eddigi otthonomban. Nem tudok csak átmenni a szomszédba, amikor harangoznak és máris ott lenni a „megszokott”

Simon András grafikája

istentiszteleteken, azonban Isten írott Igéje itt van velem, és így mindig közel érzem magam a gyülekezethez, ahova tartozom. Nem mondom, hogy egyszerű dolog, azonban az Úr mindig tudja, hol és mihez adjon erőt, mikor és miben próbálja meg hűségünket Iránta, hogyan és mi által gerjessen bennünk hitet, mely az Életünkhöz mindig és minden körülmények között szükséges. Kedves Olvasó, ha esetleg Te is messze vagy szeretteidtől, rövid-, esetleg hosszabb időre, messze vagy otthonodtól, esetleg (új) otthonodban még magányosnak érzed magad, mindig gondolj arra, hogy nem elég nagy a földgömb, sem a világegyetem ahhoz, hogy a Jó Isten ne lenne Veled és szeretteiddel. Hűségének nem szab határt az ég, sőt, esős-nyári időszakban annak boltozatán mutatja meg velünk való szövetségének jelét. Minden okkal történik. A mi Megtartó Urunk soha nem állít bennünket akkora feladat elé, melyet ne tudnánk megoldani, nem ad akkora súlyt a vállunkra, melyet ne tudnánk elviselni, a javunkat akarja, szeret bennünket, mindörökké tart kegyelme, és hűsége végtelen szeretetben, olt-

lomban, lelki békességben nyilvánul meg irántunk. Természetesen mindezt csak akkor látjuk, érezzük és tudhatjuk magunkénak, ha elhiszük, szívünkbe zárjuk és minden nap fohászunk az Ő közelségéért.

Nem kell nagy tömeg ahhoz, hogy Mindenható Atyánk reánk figyeljen: „Bizonny mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértetek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Mt 18, 19-20). Nem létezik olyan földi távolság az istenfélő ember és Megtartó Istene között, melyet, ha a kölcsönös hűség átkarol, ne hozna lelki békességet, szeretetet és megoldást minden időben.

Hála legyen a Jó Istennek ezért az óriási kiváltságért, hogy keresztyéni mivoltunkat megtartva sohasem voltunk, vagyunk és leszünk egyedül. Figyeljünk arra minden nap, hogy miután felkelt a nap és mielőtt újra lemenne – az éjszaka sem kivétel –, helyet ne adjunk az ördögnek (Ef 4, 26-27), valamint soha ne feledjük az idézet utolsó sorát: mindezen kegyelemért az Ő nevének kell dicsőítenünk, Neki adjunk hálát. Ne csak azért, mert szépen hangzik és már úgy megszoktuk, hogy így fejezzük be mondandónkat és írásainkat, hanem azért, mert az iránta való hűség kötelez ezen szavak kimondására, leírására, átérzésére és továbbadására. Kívánom Neked, Kedves Olvasó, hogy akármennyire is hétköznapi és „elcsépeltnék” tűnnek már ezek a szavak, gondold bele mélyen annak tartalmába, beszéljess róla valakivel, olvasd utána az ennek alapján írt prédikációknak és bibliai magyarázatoknak.

Isten Igéje mindig tud újat közölni Veled, miközben az örök Igazságot foglalja magába. Szükségünk van a fogalmak, szavak, tettek helyes értelmezésére, magyarázatára, hogy életünk az Isten által meghatározott kerékvágásban, békességben és szeretetben haladjon előre. Ha megtartjuk parancsolatait, Ő is megtart bennünket, megsegít és jutalmunk bőséges lesz (Zsolt 19, 8-14). „Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, Uram, kösziklám és megváltóm” (Zsolt 19, 15).

Csoma Annamária

Köszöntő és köszönet

A Református Újság Szerkesztősége szeretettel köszönti Erdélyi Zoltán testvérünket, aki Isten kegyelméből 90 évesen is lelki-szellemi frissességgel tesz bizonyosságot Jézus Krisztusról. Isten gazdag áldását kérjük életére és további szolgálatára, s továbbra is köszönettel várjuk hitépítő írásait.

Csoma László

Isten munkájában

Az Isten országáért munkálkodók, igehirdetők, ha közömbösséget, eredménytelenséget látnak és csalódásokat élnek át, sokszor elcsüggednek. Fájdalmukban ilyenkor támad az a gondolat, hogy fáradozásaik hiábavalók. Ennek az elkedvetlenítő, lélekbenítő, munkát fékező állapotnak így mond ellent Ravasz László: „Az Isten országáért való szolgálatban elmulasztott munka van, de hiábavaló munka nincs.”

A Halleluják énekeskönyvben van egy megdöbbenő erejű ének. Ebben egy hívő ifjú halálos betegségén így önti ki, versben megírt mély fájdalmát: „Üres kézzel kell-e mennem s állanom az Úr elé? Nincs kalász mit én arattam, s amit nyújtanék felé? Óh, hogy állok így elébe számat adni Jézusom? Nincs egy lélek, kit vezetnék, nincs egy kéve vállamon. Jól tudom, hogy Ő megváltott, nem rémít már a halál. Ám, hogy üres kézzel lásson, óh ez az mi bánt mi fáj! Bár lehetne visszahoznom kárba vett életem, munkaközt az Úrnak élni mily öröm volna énnekem! Testvér, rád is vár a munka, el ne mulaszd botorul, lelkeket vezess az Úrhoz, míg az éj rád nem borul!”

Ez az ifjú azzal a tudattal halt meg, hogy hatástalan, eredménytelen volt az élete. Ismertem egy kiváló igehirdetőt, evangelizátor lelkészt, akinek én is tanítványa lehettem. Ő egy alkalommal arról tett bizonyosságot, hogy ifjú korában ez az ének rázta fel lelki álmából és indította el Jézus követésére és szolgálatára. És hányan lehetnek, akiről nem tudunk, és lesznek még akiket úgymond megérint az ének által Isten lelke?... Így válik valóra, hogy az Úr választottjainak”...az élete, még holta után is beszél.” Zsid. 11:4.

Egy misszionárius a sötétségben élő pogányok között munkálkodott. Úgy halt meg, hogy nem látott közöttük egyetlen Istennek átadott életet sem. Halála után azonban tömegével vallották meg hitüket. Csak ekkor árulták el, hogy a misszionárius

evangéliumi hirdetése nagy hatással volt. Rájuk. Példaadó életét is ismerték, de még a döntésük előtt azt is látni, akarták, hogyan hal meg.

A lelki mezőkön gyakorta „...más a vető, más az arató.” Ján. 4:37. „Azért szerelmes atyámfiain, erősen álljatok, rendíthetetlenül buzgólkodva az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” I.Kor.15:58.

„A keresztyén ember csak akkor igazi keresztyén, ha lelkekért tusakodik, ha lelkeket akar megnyerni Isten számára. Az ilyen keresztyén rábeszélő ember, szóval, némán, tettel, élet és halál beszédével, hivatgat, biztat, vonz és foglyul ejt.” Ravasz L.

A méhecske már az álcából való kifejlődése, kiképzése első napján munkába áll. Még nagy dologra nem képes, de annyit már megtesz, szárnyával szelet hajt, hogy szellőzzön a kaptár. A hívő ember is ha igazán Istenre talált, mindjárt elindul hálás szívvel munkálkodni. Ilyen volt az a pogány asszony is, aki megtérése után rögtön el akart menni a szomszéd faluba, őket is megtéríteni. Amikor a misszionárius figyelmeztette: - Hogyan gondolod ezt, hiszen még a Bibliát sem ismered?... - De már egy mondat megtanultam belőle, azt akarom nekik is elmondani. - felelte boldogan. Az olyan keresztyénnél, aki csak a maga lelkével törődik és nem érez semmi felelősséget embertársai iránt, hitéletében még valami hiány, vagy bűn van. Mentéset sem találhat senki azzal, hogy lelki szolgálatra nincs képessége, elhivatása. Isten az újjászületett gyermekeinek nem csak bűnbocsánatot, hanem lelki ajándékokat is ad, melyek sok félék és a „Lélek osztogatja, mindenkinek, mint akarja.” I. Kor.12:11. Kegyelmi ajándékait azonban nem csupán saját haszonra, hanem a gyülekezet és mások építésére adja, és felhasználásukat számon kéri. Adományai közül egyet az imádkozásra való képességet, amely az Istennel való kapcsolat elmaradhatatlan feltétele, mindenki megkapta. Ha tehát, ha másképpen nem,

az imádkozás ajándékával mindenki részt vehet Isten országa szolgálatában.

Molnár Mária írja egyik levelében, hogy egy alkalommal sétára vitt magával harminc gyermeket és énekelve járták körül a kis Pitilu szigetét. Egy ember kunyhója előtt haladva, az behívta őt. Felesége ott feküdt egy gyékényen, betegen, megállt mellette és imádkozott érte. Befejezve hallja, hogy a néni körül zárt kört alkotva, egymás kezét fogva, egyik gyermek a másik után imádkozik a beteg gyógyulásáért. Ezek a kicsiny pápua gyermekek kezdetleges imákkal így igyekeztek szolgálni, pedig az ő nagyszüleik még emberevők voltak.

Számunkra pedig példaképül ott vannak munkás, névtelen, egyszerű elődeink. Akik a kapaikat a templom falához támasztva, csak a reggeli könyörgés elvégzése után mentek mezei munkáiba. Aztán ott vannak „hitünk hősei”, közöttük az „öreg” Szikszai György is akit, mint Kálvint a genfi, őt a makói gyülekezete elbocsátotta szolgálatából, még a parókiából is kiűzve. Ő aztán a saját házában, magányossága csendességében írta meg sok áldást árasztó keresztyéni elmélkedéseit és imádságait, melyeknek a kiadásai azóta már meghaladják a kilencvenet.

Elsősorban pedig ott áll előttünk Jézus imádkozva munkálkodó, csodálatos élete. Kérhetjük Őt, mint egykor a tanítványai: „Taníts minket imádkozni.” Mert az imádkozással lesznek igazán gyümölcsözőek Isten összes, lelki ajándékai is. Igen nagy az igehirdetés adománya, de ez is csak a Krisztus lelke által kísérve hatja át a kemény emberi sziveket. Mert, „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” - mondta Jézus. Ján. 15:5. - Ezért írja Pál apostol s, hogy: „imádkozván minden időben a lélek által. - minden szentekért, én érettem is, hogy adassék nékem szó számnak megnyitásakor...” Ef. 6:18,19. És gyülekezetei „szemei előtt úgy tudta leírni Jézus Krisztust, mintha köztünk

feszítették volna meg.” Gal. 1:1. tehát nem túlzás annak az evangéliumi könyv írójának ez az éles véleménye : „Az igehirdetés imádkozás nélkül Istenkísértés.”

Milyen felséges ajándéka Istennek, hogy gyermekkorunktól öregkorunkig, alkalmas és alkalmatlan időkben hozzájárulhattunk imádkozásainkkal. Különböző lelki állapotunkban, a legnagyobb

mélységből is könyörgéseinkkel s abból megszabadítottan hálaadással. Betegségben tehetetlenül is imádkozhatunk mindenért, mindenkiért, még a tőlünk távol élőkért is.

Végül pedig, amikor az Úr magához szólít és itt kell hagynunk mindenföldi értékeinket, sőt még lelki adományainkat is, - melyek csak e világban való

szolgálatra voltak szükségesek, az imáság elkísér Isten színe elé is. Kéréseinktől megtisztultan, megszentelődöttlen beleolvad a mennyei seregek éneklésébe és örökké zengi: „Alelujah! Az üdvösség és a dicsőség és a tisztesség, és a hatalom, az Úré, a mi Istenünk!” Jel.19:1.

Erdélyi Zoltán

Keressük meg a Bibliában!

1. „Ne a te száddal, és a te elméd ne siessen valamit szólni Isten előtt; mert az Isten van, te pedig e földön, azért a te beszéded kevés legyen;” (Préd. 5,..)
2. „....! Te adsz nekünk békességet, hisz minden dolgainkat megcselekedted értünk.” (Ésa. 26,..)
3. „Sőt ha és segítségül hívom is, nem hallja meg imádságomat.” (Siral. 3,..)
4. „Az Úr pedig a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és az egek és a föld; de az Úr az ó népének oltalma és az Izráel fiainak erőssége!” (Jóel. 3,..)
5. „Mert közel van az napja minden népek ellen. A mint cselekedtél, úgy cselekesznek veled; a mit te fizettél, visszazáll fejedre.” (Abd. 1,..)
6. „De én hálaadó szóval néked; megadom, a mit fogadtam. Az Úré a” (Jón. 2,..)
7. “Avagy nem te vagy-é Uram, fogva az én Istenem, Szentem? Nem veszünk el! Ítéletre rendelted őt, oh Uram, fenyítőül őt, én erősségem!” (Hab. 1,..)
8. „..... minden test az Úr előtt: mert felkelt az ő szentséges helyéről.” (Zak. 2,..)
9. „Ezt mondja a Ura: Ha ez csoda léssen e nép maradékának szemei előtt azokban a napokban, vajjon az én előtt is csoda léssen-é? így szól a Seregeknek Ura.” (Zak. 8,..)
10. „Avagy az ember csalhatja-é az Istent? ti mégis engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.” (Malak. 3,..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi
A megfejtéseket kérjük 2012. február 20-ig beküldeni Szerkesztőségünk címére:
Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., Draňov 076 74.

KÖZLEMÉNYEK

A Református Tanulmányi Központ 2012. február 4-én, 10 órai kezdettel tartja a következő Bibliaiskola napot, amelyre szerettel hívja a gyülekezetek gondnokait, presbitereit, gyülekezeti munkatársakat. Ez alkalommal Dr.Rákos Lóránt, zsinati tanácsos tart előadást **A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház hatályos jogrendje - Alapvető rendelkezések a lelkeszi és világi személyek együttműködésében** - címmel. A nap célja, hogy egyházunk jogrendjét minél alaposabban megismerjük, s a gyülekezetek vezetésében, s a szolgálat minden területén eredményesen éljünk vele. A Bibliaiskola előadássorozata a Közalap támogatásával valósul meg.

CsL

Kertes családi ház (4 szoba, konyha...) eladó Szolnocska községben.
Érdeklődni a következő telefonszámokon lehet:
0908 035 094, 056 6282560

Dr. Csohány János PhD

RÁKÓCZI CSALÁDI PORTRÉK

I. Rákóczi György

Rákóczi és felsővadászai Rákóczi György báró (1593-1648) Szerencsen született édesapja második feleségének, Gerendi Annának a fiaként, a már említett Pál országbíró bátyjaként. György református hitéhez haláláig hűséges is maradt, egyházának földesúrként és erdélyi fejedelemként (1630-1648) messze-menően támogatója volt. Bocskai István kassai udvarában volt apród. 1616-ban vette feleségül Lorántffy Zsuzsannát (1600-1660), akitől négy fia született, de csupán kettő érte meg a felnőtt kort. Lorántffy Zsuzsanna révén jutott Sárospatak birtokába és annak iskolája fejlesztéséért sokat tett. Fejedelemként a gyulafehérvári csonka egyetem segítése szívégye volt, ahová az ő idejében érkeztek meg a Bethlen Gábor által meghívott külföldi professzorok, akik egyúttal politikai, diplomáciai tanácsadói is voltak. Kiemelkedett a gyulafehérvári kollégium külföldi professzorai közül Bisterfeld János Henrik (1605-1655), aki 1630-tól haláláig ott tanított. Sárospatak 1629-től számított főiskolának, oda meghívta Comenius Ámos Jánost (1592-1670), a cseh testvér egyház száműzetésben élő magyar származású püspökét, európai híru tudóst és neveléstudományi szakteknétyt, de akkor az még nem fogadta el a meghívást. A debreceni kollégium 1588-tól őrzi beiratkozási matrikuláját, ott tanszéket alapított a fejedelem, az iskolai törvényeket megszigorította, a diákoknak egyenruha viselését írta elő, a nagyváradi kollégium 1636-ban az ő gondoskodása révén emelkedett felsőoktatási intézményi rangra, amit Várad 1660-ban történt török kézre kerüléséig meg is őrzött. Gondja volt a kolozsvári középfokú iskola színvonalának emelésére. A diákság ellátásáról ez az egyébként nem adakozó kedvű, sőt a kortársak által zsurorinak tartott fejedelem gondoskodott, ezekre alapítványokat tett. Külföldön évente 3-6 diák tanult az ő költségén.

Bethlen Gábor ama rendeletét, amely a jobbágyság gyermekeinek tanulását engedélyezte, ő is következetesen végrehajtatta és a Bethlen Gábor által a jobbágy származású lelkészek és mindkét nembeli utódainak 1629-ben adományozott nemesi rangját tiszteletben tartotta. Ezzel új, tehetséges értelmiség kialakulását mozdította elő ő is. Nyomdát alapított 1646-ban Nagyváradon azzal a fő céllal, hogy ott jelenjék meg egy új bibliafordítás. Gondja volt a bibliafordításra, hiszen ő naponta olvasta a Szentírást. Halála után kezdődött meg az új bibliafordítás és annak kinyomtatása. Várad Biblia néven vált híressé, azonban csupán 1661-ben lett teljesen készen. Sárospatakra az 1640-es évek elejétől vásároltatta a legfrissebb nyomdai felszereléseket külföldi ágenseivel, de az ottani nyomda szintén halála utánra, 1651-ben kezdte meg munkáját. Gyulafehérváron fejedelmi nyomdát létesített. Ott román nyelvű református egyházi könyvek kiadása is folyt. A református egyházi használatra megjelentetett könyvek közül kiemelkedik a Geleji Katona István erdélyi püspök által szerkesztett *Óreg Graduál*. 1636-ban 200 példányban adatta ki ezt a terjedelmes, sok kottája miatt is drága nyomtatású könyvet és a nagyobb egyházközségeknek küldte meg azzal, hogy a lelképásztorok változásával is maradjon a graduál az illető egyházközség tulajdonában. A graduális éneklés nem volt használatban akkor már a református egyházban, azt katolikus liturgiai elemnek tartották. Geleji Katona és a fejedelem azt akarták, hogy a református istentisztelet színesebb, kórus alkalmazásával művészebb legyen, és ezzel visszatartsák a katolizálástól azokat, akik a református szertartást túlságosan egyszerűnek tartották és

a miatt akartak katolikus hitre térni. Templomokat építtetett, javított, harangokat adományozott. Ez a támogatás a református egyházra vonatkozott. Az unitáriusokat a törvény kötelezése miatt megtúrta, a szombatosokat azonban nem védte a törvény, ezért üldözte őket.

A magyarországi alkotmányosság védelmére és azon belül a reformátusok és evangélikusok szabad vallásgyakorlata érdekében francia és svéd szövetségben bekapcsolódott a harmincéves háborúba és 1644-45-ben győzelmes szabadságharcot vívott III. Ferdinánd ellen. Az 1645-ben megkötött linzi békében a magyar alkotmányosságot megerősítette. A protestánsok vallásszabadságát a jobbágyság számára is kiterjesztette arra az esetre is, ha földesuruk katolikus, tehát a lelkiismereti szabadságot e téren a földesúri jog fölé emelte. A protestánsoktól elvett 400 templom visszaadását kikötötte. 1646-ban az országgyűlés törvényerőre emelte a linzi békét, amit a király a következő évben szentesített. (Az más kérdés, hogy a protestánsok végül is 90 templomot kaptak vissza.)

Hitelveit tekintve szigorú ortodox református volt I. Rákóczi György, aki elmarasztalta és országában akadályozta a puritanizmus hirdetését. Az angol polgári forradalom eszmei alapját adó vallási és politikai eszmerendszerben ő felforgató törekvést látott, amely a királlyal is kész szembefordulni. Igaz, hogy az Erdélybe és Magyarországra igen korán eljutott puritanizmus ott vallási területen maradt, lelki ébredést, szertartási- és egyházkormányzati reformot, a kálvini presbiteri egyházigazgatás megvalósítását, a püspöki és esperesi hatalom visszaszorítását célozta. Rákóczi György a hierarchikus berendezkedésű episzkopális, azaz püspöki egyházi igazgatást, valamint a helyi egyházi vezetésben a patrónusok meghatározó szerepét támogatta. Az 1646. évi szatmárnémeti nemzeti zsinaton a presbiteri rendszert ugyan bibliainak és reformátorinak ismerték el, de annak bevezetésére a körülmények szerintük még nem éretek. A puritánokat elítélte a zsinat. Révész Imre szerint nem ítélte el a zsinat a puritánokat, hanem Geleji Katona István meghamisította a zsinati végzéseket és megváltoztatta azokat, a presbitériumok felállítását tilalma kimondására, 1649-ben így jelentette meg a zsinat kánonait, amiket II. Rákóczi György fejedelem aztán így erősített meg.

Bisterfeld gyulafehérvári professzor, a fejedelem bizalmasa puritánus volt, de óvatosan képviselte tanait, nem akart gyors és látványos reformokat. Tanítványait viszont e szellemben nevelte. A fejedelemnek ez ellen nem volt kifogása. Hasonló módon működött Medgyesi Pál (1605-1663), a magyar puritanizmus irodalmilag legtöbbet alkotott képviselője, aki 1638-tól a fejedelem egyik udvari lelkésze volt annak haláláig. Ezzel szemben Tolnai Dali (talán inkább Dáli) János (1606-1660) harcos puritánus elveket vallott, aki evangelizációs körutakat tett, a presbitériumokat elvarátaival ténylegesen szervezte, hamarosan elvesztette „őreg” Rákóczi György támogatását. Tolna Dali 1639-1641 között viselt sárospataki rektori tisztből lelképásztori, aztán Rákóczi Szigmond seregében 1644-45-ben tábori lelkészi, majd ismét gyülekezeti lelkészi állásba távozott, ahol esperessé választották. Mozgalmát részszinat ítélte el, őt esperesi hivatalából letette. Az 1646. évi szatmárnémeti nemzeti zsinatra ugyan Tolnai Dali Jánost a börtönbüntetéstől megmentette, esperességből és lelkészi állásból történt elmozdítását azonban nem oldotta fel.

- folytatás a következő számban -

Gyerekkoldal

A keskeny úton az új évben is

Mt 7:13-14

Kedves olvasóink! Elkezdődött az új esztendő, és ilyenkor sok emberben felmerül az a kérdés, hogyan tovább? Hogyan kellene élnünk az új évben, hogy jobb legyen, mint az elmúlt év. Ki más adhat erre a kérdésre helyesebb és kielégítőbb választ, mint maga a Megváltó Jézus Krisztus.

Jézus azt mondja, hogy két út áll egy-egy ember előtt.

Van a széles út, melyen nagyon könnyű járni, melyen nagyon sok ember jár, és van a keskeny út, mely nehezen járható, és kevesen vannak, akik megtalálják. A széles út vége a kárhozat, a pokol, a keskeny úté viszont az üdvösség, a mennyország. Nem mindegy hát, hogy melyik úton járunk. Mi emberek szeretjük a könnyebbik utat választani. Nem szeretjük az akadályokat, nem szeretjük leküzdeni azokat, inkább megtaláljuk a módját, hogy kerüljük ki az utunkban álló akadályokat. Jézus szavait figyelembe véve, ez egyáltalán nem helyes. Nekünk nem szabad mindig a könnyebbik utat választani, hanem meg kell tanulnunk járni a nehezebb úton. Hogy ez mit jelent, ezen gondolkozzunk el egy kicsit közösen.

Amikor Jézus útról beszél, akkor nyilván az emberi életre gondol. Lehet úgy élni az életünket, hogy mindig a könnyebb megoldásokat keressük, de lehet, sőt igazából úgy kell élnünk az életünket, hogy a felmerülő gondokat Istennek tetsző

módon próbáljuk megoldani. Hagy mondjak néhány példát, melyek mindnyájunkkal gyakran megeshetnek. Képzeljétek el, hogy valaki bánt titeket. Mondjuk egy osztálytársatok, aki verekedős hangulatában van. Mi a könnyebbik megoldása ennek a helyzetnek? Kétség kívül visszaütni, vagy valahogy visszaadni neki, amit kaptatok. De Jézus nem ezt tanítja. Ha

valaki megdob téged kövel, dobd vissza kenyérrel. Tudom, hogy ez nagyon nehéz. Nagyon nehéz jót tenni azzal, aki bántott minket. De ha igazán hiszünk Krisztusban, ha igazi tanítványai vagyunk, akkor még az ellenségeinket is szeretnünk kell. Ha mégy az utcán, és látod, hogy előtted megy egy öreg néni vagy bácsi, aki egy táskát cipel, sokkal

könnyebb és kényelmesebb kikerülni, átmenni az út másik oldalára, mint segíteni neki hazavinni a táskát. A keskeny úton való járás azt jelenti ebben az esetben, hogy segítitek a táskát vinni, és nem csak a saját kényelmekkel törődök.

Nos, az elején feltettem azt a kérdést, mit kell tenni ahhoz, hogy az új évben helyesebben tudjunk élni, mint az elmúlt esztendőben. A válasz egyértelmű. Járjunk a keskeny úton. Hallgassunk Jézus Krisztus szavára, és akkor minden rendben lesz. Kívánok nektek boldog újévet, és sok erőt, hogy tudjatok a keskeny úton járni.

K.V.

Imádság:

Kegyelmes Isten! Kérünk Téged, vigyázz ráink az újévben, és ne engedd, hogy elfeledkezzünk szavadról, akaratodról. Add, hogy az év minden napján a keskeny úton tudjunk járni.

Ámen.

Aranymondás:

„Úgy fényljk a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Mt 5:16